Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36485
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

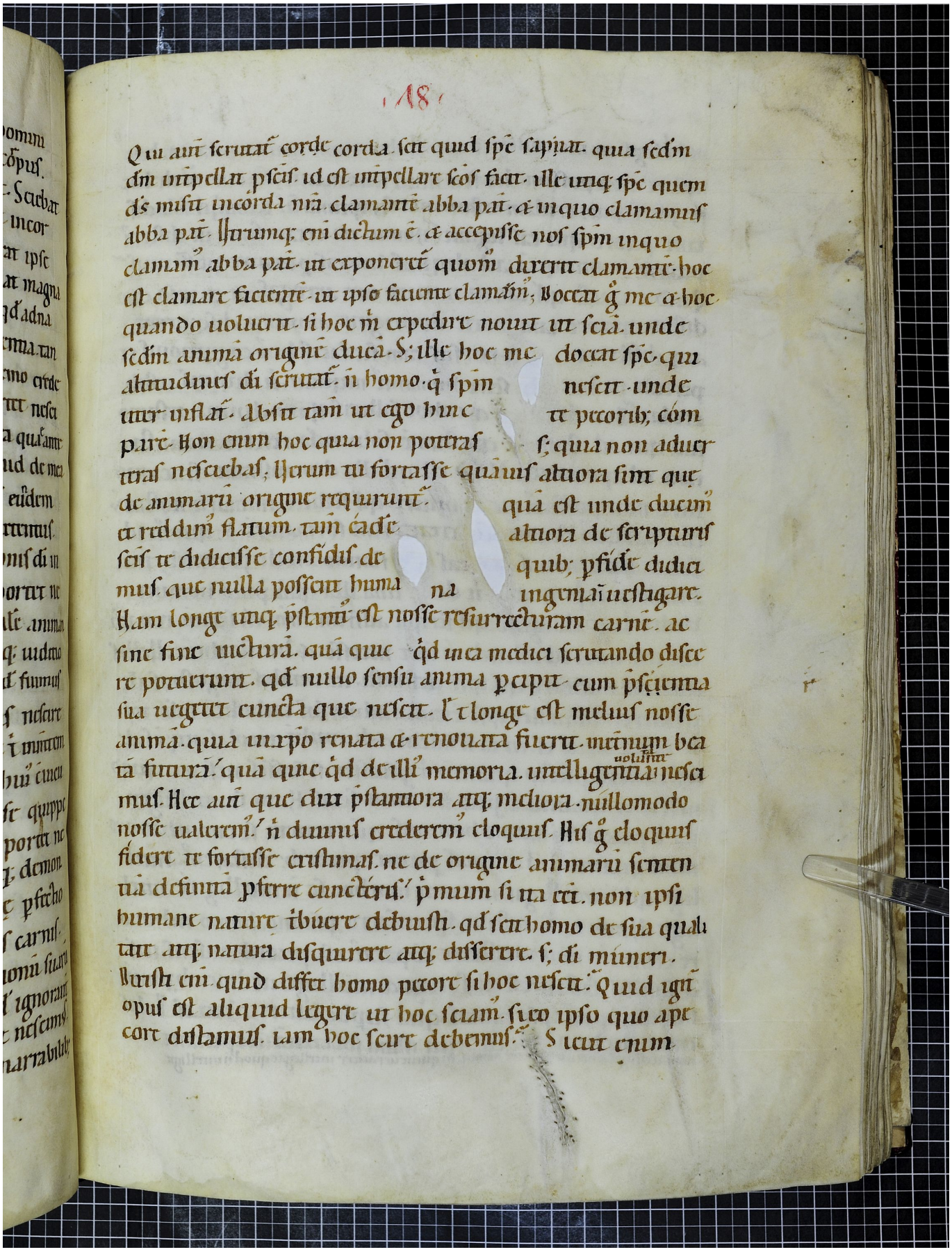

78

Qui aũ scrutaſ corde corda ſcit quid ſpe ſapiat. quia ſecm
dm impellit pſcis. id eſt impellat ſcos facit. ille unq; ſpe quem
ds misit incorda nra clamantē abba pat. & inquo clamamus
abba pat. Iſtrumq; cni dictum ē. & accepiſſe nos ſpm inquo
clamam abba pat. ut exponeret quom duceret clamantē. hoc
eſt clamare faciente. ut ipso faciente clamē. Vocat g̃ me a hoc
quando uoluerit. ſi hoc m̃ expedit nouit ut ſciā. unde
ſecm anima origine ducā. S; ille hoc me docet ſpe. qui
altitudines di scrutaſ. ñ homo. q̃ ſpm neſcit. unde
uter inflaſ. Absit tam ut ego hunc te pecorib; cōm
parē. Non enim hoc quia non potuiſ ſ; quia non aduer
tiſ neſciebaſ; Iſtrum tu fortaſſe quāuis altiora ſint que
de animarū origine requirunt. quā eſt unde ducam
et reddam flatum. tam facile altiora de ſcripturis
ſcis te didiciſſe confidis. de quib; pfide dicta
mus. que nulla poſſent huma na ingenia ũeſtigare.
Nam longe unq; pſtamē eſt noſſe reſurrecturam carnē. ac
ſine fine uecturā. quā quic q̃d unca medici ſcrutando diſce
re potuerunt. qd̃ nullo ſenſu anima ꝓprio cum pſcientia
ſua uegetet cuncta que neſcit. Et longe eſt melius noſſe
animā. quia uerbo renata & renouata fuerit. mūnum bea
tā futurā. quā quic q̃d de illā memoria. uel ligentia neſca
mus. Hec aũ que dum pſtamora atq; mediora. nullomodo
noſſe ualerem. ñ dubitaſ credere cloquiſ. His g̃ cloquiſ
fidere te fortaſſe crediſ. nec de origine animarū ſenten
tiā definitā pferre cunctaris. ꝓmum ſi ita eſt. non ipſi
humane nature tribuere debuiſti. q̃d ſcit homo de ſua quali
tate atq; natura diſquirere atq; diſſerere ſ; di munere.
Iuſti enim quid differt homo pecore ſi hoc neſcit. Quid igñ
opus eſt aliquid legere ut hoc ſciam. ſicco ipſo quo ape
rior diſcamus. tam hoc ſcire debemus. Sicut enim